

Rodire

Zorica Latcu

Miez alb in samburele meu de lut,
In mine-ai fost si nu Te-am cunoscut.
Sau poate eu eram in Tine-nchisa
Ca samburele-n carnea de caisa?
Cazusem in pamant de undeva
Si miezul dulce-n mine astepta...
A fost o vreme seceta in tara,
Livezile pe dealuri se uscara,
Padurile ardeau adanc pe cer,
Si iarna fu senina si cu ger.
In mine miezul alb statea-n nestire,
El nu-si pierdu puterea de rodire.
Ca ceara-n uscaciune m-am topit,
Dar lacrimi izvorand, m-au racorit.
Si lacrimi dupa lacrimi se-nsirara,
Urzind manoase ploi de primavara.
Crengi mari, cu blanda floare, au crescut
Din miezul samburelui meu de lut.
Ci nu stiu cum sa Te numesc, Iubire:
Parinte, frate, domn, prieten, mire...
Caci sa vorbesc cu mestesug nu stiu,
Dar parca, Doamne, Muma-mi esti si Fiу.